

Moments decisius

Ja fa molts anys que Marc Augé va proposar la noció de “no lloc” per descriure una nova sèrie d'espais públics. Les botigues dels *duty free* dels aeroports, les cadenes d'hotels, les parades de l'autopista, les sales d'espera o els grans supermercats caracteritzarien, segons l'antropòleg francès, allò que va proposar denominar l'època de la “supermodernitat”. Eren, i són, espais ambivalents, de trànsit, de comunicació, on es passa silenciosament, en l'anonimat, amb pressa, o simplement comprant. Espais sense identitat, buits de significat i sense passat perquè sempre han d'estar impecables i com acabats d'estrenar. De retop, la percepció de la vida quotidiana queda condicionada, perquè de *viatger* es passa a ser només un *passatger*. I, més important, encara, les relacions entre els homes i les dones que hi conflueixen queden definitivament alterades.

El mateix Augé ha continuat reflexionant sobre aquestes qüestions però centrant-se més en les noves formes de sedentarisme i de turisme. I es pot ben dir que en els últims quinze anys els aeroports i altres *estacions d'enllaç* han omplert algunes grans novel·les i pel·lícules, però no pas per protagonitzar grans catàstrofes, com als anys 80, sinó per mostrar les dificultats a l'hora de moure's i de relacionar-se en aquesta mena d'espais, com ho va fer Quim Monzó en la seva particular volta al món sense sortir dels aeroports o, fins i tot, *La terminal*, de Spielberg, aquella pel·lícula amb un immigrant sense papers *encallat* en un aeroport.

Un impecable llibre de contes

Amb *Terminal B*, l'escriptor Miquel Bezares (Llucmajor, 1968) proposa un impecable llibre de contes en què la metàfora aeronàutica juga un paper tan decisiu com al seu llibre anterior, *Quan els avions cauen* (2001). Són dotze narracions, càlides i transparents, sobre el desig i l'amor, sobre el poder del silenci i la necessitat de les paraules, sobre fugides mai justificades i trencaments de parelles aparentment inexplicables. Són personatges tensos, desorientats, de vegades castigats per la malaltia o el desamor, als quals l'atzar els permet, en un instant decisiu, alliberar coses noves d'ells mateixos o descobrir-ne de persones estimades.

Tot el llibre de Bezares està dominat pels motius aeroportuaris. El

ROBERT RAMOS

Miquel Bezares mostra al seu últim recull de narracions el que podríem definir de cara B de les relacions humanes

títol, una mica com si fos la cara B dels discos de vinil, ja indica que la voluntat de l'autor és la de narrar segones parts, la cara més amagada de les relacions de parella o de família. I també hi apareixen controladors aeris i hostesses, passatgers que coincideixen al seient veí de l'avió, ultralleugers, hidroavions, paracaigudes, globus i helicòpters. Però per Bezares els aeroports no són aquells llocs moderns “sense ànima” sinó

uns nous espais de trobada i de comiat, escenaris malgrat tot de voluntats, de gestos i de paraules, que acullen tota mena de naufragis i desorientacions, i asseguruen el contacte entre Barcelona i Mallorca, l'illa “depredada i ferida, agònica”.

Quan el desig apareix

El que domina les narracions de Bezares és el desig. O, més ben dit, el moment incontrolable d'aparició del desig. Molts personatges queden estupefactes, no poden controlar la pròpia sorpresa quan s'adonen de com el desig reneix en els seus cossos, de manera abrupta o per un simple atzar. Molts contes acaben amb un final obert. En el primer, per exemple, un vidu recent acull sobtadament un home accidentat per la caiguda amb un ultralleuger en un dels seus camps. El cuida, l'instal·la a casa seva, se sent novament acompanyat. L'altre li explica la seva història de fugides amoroses. Solidaris en la seva pena, finalment es besen als llavis. Sovint no és tant el desig el que reapareix sinó el record del desig (“una pluja de còdols que cau sobre la seva inseguretat”), que arriba al

mateix moment que la necessitat de les paraules, com a *L'hydroavió*.

En un dels millors contes, *La culpa a cent seixanta km per hora*, la realitat desmenteix la força de la imaginació. Un home i una dona treballen en el mateix despatx, expectants. L'atracció sexual se'ls emporta i lloquen una habitació d'un hotel situat al costat de l'aeroport. Però des del segon petó, el desig s'esvaeix: “Què se n'ha fet del desig d'anada? I per què tanta espera, si no havia de valer la pena?”. El més difícil és el retorn: per l'autopista ella decideix prémer l'accelerador per tancar l'error com més aviat millor.

Alguns personatges escriuen o volen escriure, la majoria llegeixen. Hi ha moments de sexe abrandat, de relacions homosexuals, de besons atractius, de dubtes entre la realitat i el somni, com el que protagonitza la sirena masculina, tan eròtica, d'*El noi de les algues*. Dominats per les turbulències, els protagonistes dels contes de Bezares busquen el moment decisiu, com en l'enigmàtic frenesí alliberador que apareix en la il·lustració femenina de la coberta, de Toni Catany.*

Terminal B

Miquel Bezares
Editorial Moll
Palma, 2009
Preu: 15 euros
Pàgines: 208

Un magnífic llibre de narracions, càlides i transparents, sobre el desig i l'amor dominades per les turbulències de les relacions de parella i de família

Són dotze narracions sobre el desig i l'amor, sobre el poder del silenci